

Komisja Rządowa Spraw Wewnętrznych, udzieliła patent na stopień wolno-praktykującego Budowniczego klasy 3-iej, Bolesławowi Podczaszyskiemu.

Nominacja. — Przez Najwyższy rozkaz do wydziału wojskowego z d. 3 maja, Najjaśniejszy Król Helenów, mianowany został szefem 1-go newskiego pułku piechoty, który odtąd ma się nazywać 1-ym newskim pułkiem piechoty Najjaśniejszego Króla Helenów. (*Rus. Inw.*)

Awans. — Przez Najwyższy rozkaz do wydziału wojskowego z 1-go maja, m. skiewski generał-gubernator, generał-lejtnant księżę *Dotgorukow 2-gi*, mianowany został generałem kawalerji, z pozostawieniem przy dotychczasowych godnościach i obowiązkach. (*Rus. Inw.*)

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa,
dnia 6 (18) Maja.

Londyńska konferencja przez zawarcie traktatu, usunęła obawy obudzone przez kwestję wschodnią, lecz nie położyła końca dziennikarskim wnioskom o rezultacie tej konferencji. *Prov. Cor.*, berliński organ ministerjalny, podając główne warunki traktatu świeżo zawartego w Londynie, zupełnie zgodnie z zawiadomieniem o nich udzielonem izbom francuzkim przez margr. de Moustier, usiłuje dowieść, że traktat ten zupełnie jest korzystny dla Prus, z powodu, że zabezpiecza całą ich granicę od strony Luksemburga. Organ ten p. Bismarcka, wychwala umiarkowanie i miłość pokoju rządu francuzkiego i przewiduje przywrócenie serdecznych stosunków pomiędzy Francją a Prusami. Zadanie zatem konferencji londyńskiej zostało skończone i pozostaje jej tylko wymienić ratyfikacje. Mynem zatem było zdanie, że układy jeszcze co do różnych przedmiotów się toczą. W Anglii przemagającym jest zadowolenie z usunięcia niebezpieczeństwa wojny i dzienniki tak wychwalają osiągnięty przez dyplomację skutek, że wyprowadzają z niego możliwość powszechnego rozbrowienia. We Francji, kiedy dzienniki półrządowe na różne tony przerabiają oświadczenia margr. de Moustier, dzienniki opozycyjne wyrażają zdanie, że Francja wcale nie ma powodu cieszenia się. W Paryżu zaufanie zupełne jeszcze nie wróciło, jak to najlepiej wskazało zimne przyjęcie przez ciało prawodawcze zawiadomienia o zawarciu traktatu londyńskiego.

Wiadomość z tureckiego źródła o zwycięstwie wojsk Omer-paszy pod Rethymo, nie zbija poprzednich doniesień o odparciu Turków pod

Sfakją, leżącą na południowym brzegu wyspy, kiedy Rethymo leży na północnym. Oba zatem wypadki, mogły nawet jednocześnie mieć miejsce. Wiadomości z Aten potwierdzają niejako doniesienie wczorajszego naszego telegramu zapewniając o wysłaniu przez mocarstwa noty żądającej zawieszenia broni z kandjotami. Porta dotąd nie udzieliła odpowiedzi.

Według wiadomości z Wiednia, rada państwa ma być osobiście otwarta przez cesarza w przyszły wtorek lub środę. Tymczasem przyjęcie, jakiego doznało na sejmie chorwackim zatwierdzone przez cesarza prawo uwalniające członków sejmu od odpowiedzialności za ich czyny w izbie, nie najlepiej wróży o skłonności Chorwatów do ustępstw i teraz jeszcze powszechniej przewidują rychłe rozwiązanie sejmu zagrzebskiego.

P. Ferrara przedstawił już izbie projekt do prawa o dobrach poduchownych, z których 600 milionów fr. przejdzie na rzecz rządu, a reszta ich wartości ma być użyta na pensje dla duchownych i wydatki na duchowieństwo. Stronictwo czynu przysposabia czynnie wyprawę na Rzym, a Garibaldi miał w tym celu rozpisać dobrowolną pożyczkę.

W Stanach Zjednoczonych, wojna przeciwko Indianom na zachodzie już się zaczęła i przybiera znaczne rozmiary. Indianie popełniają największe okrucieństwa, a w Stanach zachodnich, w skutku tego, tak jest silne wzburzenie, iż żądają tam zupełnego wytopienia pokoleń czerwono-skórych.

Ostatnie wiadomości potwierdzają zdobycie Queretaro przez juarystów, ucieczkę cesarza Maksymiljana i pokonanie resztek jego wojsk pod dowództwem jen. Marqueza, przez Porfirio Diaza, na drodze ze stolicy do Puebli.

Telegramy

DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Paryż, 17 maja. *Patrie* zapewnia, że francuzka flota pancerna uda się do Kronsztadu, w celu zaproszenia ruskiej floty, na uroczystość morską, podobną do odbytych w Brest i Cherbourgu.

(*Correspondenz Bureau.*)

kła ze sceny? Zdaje się, że możnaby ją przedstawiać od czasu do czasu, dla serdecznego ubawienia widzów, którzy oceniają tak dobrze wysoką inteligencję artystyczną jaką rozwinął Żółkowski w swej blachej tam na pozór roli.

O koncertach Ole-Bulla na wielkiej scenie, pisaliśmy oddzielnie i dla tego nie tu o nich nie wspomniemy—wylaczając to muzykalne zjawisko ze zwykłych dziejów tej sceny. Za to wracając jeszcze na małą, dodamy, że ostatnie przedstawienie „Sztuki podobania się”, miało arcy-słowne powodzenie. Talent Żółkowskiego i p. Bakałowicz, ze współudziałem takiego wzorowego, jak p. Panzykowski artysty, zapewniły trwałe trjumf tej wybornej komedji, która zbyt rzadko ukazuje się licznym zwolennikom swoim. Lecz, przejdźmy wreszcie, do sprawozdania z najświeższego, bo wczoraj danego widowiska, w teatrze wielkim. Program jego urozmaicony był bardzo, ze względu na obecność sławiańskich gości, którym chciano dać próbkę wszystkich rodzajów tutejszego repertuaru. Węc tedy, obok pierwszego aktu „Hal-ki”—umieszczono „Odłudków” Fredry, a po trzecim akcie „Violetty” zapowiedziano „Wesele w Ojcowie”. Nie sądzimy wszelako, ażeby wyborna komedja Fredry, jakkolwiek odegrana z prawdziwym talentem i sumiennością przez p. Borkowską i przez cały personel męzki, do niej wchodzący, zajęła gości rozumiejących do pewnego tylko stopnia język polski, a żałujemy bardzo, ze względu na miłość własną miejscową, iż zamiast p. Kwiecińskiej i Filleborna, przez nagłą niedyspozycję których, ustęp z Violetty nie mógł być wykonanym, nie zastąpił raczej ktoś z personelu wchodzą-

go do pierwszego aktu „Hal-ki”—gdyż wokalna część tego fragmentu opery—wykonaną była w sposób niemogący zadowolnić najpobłażliwszego nawet usposobienia gości, pochodzących przeważnie ze szczepu bardzo muzykalnego i posiadającego u siebie wcale dobrą operę.

Prawda, że za to oczy pobratymczych widzów, upojone być mogły widokiem prześlicznych i umiejętnie urządzonych tańców, jakie wczoraj wykonano. Przedewszystkiem zachwyć ich mogło i zachwyciło istotnie całą publiczność, prześliczne *pas de deux*, wykonane przez p. Stefańską i Rządę. W istocie, nie mamy słów na określenie wdzięku, powabu, lekkości i wytwornego smaku, jakimi p. Stefańska przystroiła wczorajszą swój taniec. Ustawiczne oklaski i brawa, zaświadczyły najlepiej o trjumfie utalentowanej artystki. Przyjmowano też z zapalem uroczyste *pas de trois* czyli „pas kwiecień” wykonane przez pp. Kowalską, Cholewicką i p. Meunier—jak również, znany i ulubiony taniec hiszpański, w którym najpowabniejsze i najlepsze koryfejki nasze zbierają zawsze hu- czne oklaski. Zakończające wczorajsze widowisko „Wesele w Ojcowie”, które po setny raz przedstawiane, zawsze się podoba miejscowej publice—musiało koniecznie zająć uwagę i wywołać żywe zadowolenie sławiańskich gości naszych, jako mieszczące w sobie tańce czysto miejscowe i pełne charakteru—zwłaszcza, że wykonanie ich odpowiedziało wszelkim wymaganiom sztuki i prawdy zarazem. W ogóle wczorajsze widowisko było nadzwyczaj świetne i zgromadziło tłumy publiczności, napełniając całą salę teatru.

* *Paryż, 15 maja.* Na dzisiejszym posiedzeniu ciała prawodawczego, p. Ernest Picard zażądał pozwolenia na postawienie wniosku w przedmiocie oznaczenia na trzy tysiące fr. wykupu od służby wojskowej. (*Cor. Hav. Bul.*)

* *Londyn, 15 maja.* Donoszą z Saint-Thomas pod datą 29-go kwietnia, że parostatek *Patmos* przybył tam naładowany działami i amunicją dla rządu chilijskiego; ponieważ parostatek ten był strzeżony przez dwa statki hiszpańskie, przeto konsul Stanów Zjednoczonych zażądał dla niego opieki od admirała stojącego w Haiti. (*Tamże.*)

* *Nowy Jork, 14 maja.* Jefferson Davis opuścił Richmond i udał się do Nowego Jorku. (*Tamże.*)

* *Hamburg, 15 maja.* Zgromadzenie obywateli przyjęło na swem dzisiejszym posiedzeniu, 136 głosami przeciw jednemu, ustawę związku północno-niemieckiego. (*Wolfs T. B.*)

* *Darmstadt, 14 maja.* Izba deputowanych odrzuciła na dzisiejszym posiedzeniu żadaną przez rząd sumę 46,000 zł. reń. rocznie na stałe poselstwa i uchwaliła jedynie 12,000 zł. reń. na posadę posła wielko-książęcego w Berlinie i 20,000 zł. reń. na wszystkie inne niestałe reprezentacje. (*Tamże.*)

* *Londyn, 15 maja.* Lord Loftus, ambasador angielski przy dworze pruskim, przybył tu z Berlina. (*Tamże.*)

* *Wiedeń, 16 maja.* Uroczyste otwarcie posiedzeń rady państwa osobiście przez cesarza, nastąpi w przyszły wtorek lub we środę. (*Tamże.*)

* *Paryż, 15 maja.* Dzisiejszy *Monitor* pisze: Wszystko upoważnia do nadziei, że wystawa, powodzenie której wzrasta i sprowadza liczne głowy ukoronowane dla zwiedzenia jej, nie dozna żadnej przeszkody w swym rozwoju. Stosunki osobiste pomiędzy monarchami stanowią rękojmię uspokojenia i mogą wyrzucić jedynie zbawienny wpływ na interesy cywilizacji, o postęp której cesarz dba nieustannie. (*Tamże.*)

* *Paryż, 15 maja.* Benedetti opuszcza stanowczo Berlin i bądź przeznaczony zostanie na ambasadora do Florencji, bądź też wyjdzie całkiem z dyplomacji. (*Die Presse.*)

* *Zagrzeb, 15 maja.* Rząd uczynił zadosyć żądaniom sejmu chorwackiego. Reskrypt królewski w przedmiocie uwolnienia deputowanych od odpowiedzialności za mowy miane w sejmie, ma tu być przysłany jutro. Ugrupowanie stronnictw nie uległo zmianie. Stronictwo narodowe jest pewne większości. (*Tamże.*)

* *Paryż, 15 maja.* Na odbytej dziś w południe konferencji klubu Deaków, z powodu mających odbyć się jutro wyborów dwóch wice-przesów izby deputowanych, zaprojektowano i przyjęto dwóch kandydatów, Pawła Somssicha i Aleksego Doszę. (*Cor. Bur.*)

* *Nowy Jork, 4 maja.* Mówią, że Marquez został pobity i cesarscy rozproszeni. Miramon miał poledz. Queretaro zostało przez republikanów zdobyte. Gomez i Canalez oświadczyli się za Ortęga. W Haiti wybuchła znowu rewolucja. (*Tamże.*)

* Jego Wysokość Książę Mikołaj Oldenburgski, przyjechał z Lublina.

* (Przybycie sławian do Warszawy). Wczorajszy *Warsz. Dniw.* pisze: „Nasi goście przybyli do Warszawy, tak jak zawiadomiliśmy naprzód—około godziny 12-iej w nocy (wczoraj). Tłum rosjan, 30—40 osób, pomiędzy którymi były i damy, powitał przybyłych na platformie i prosił ich zaraz, aby udali się do hotelu europejskiego, gdzie na gości czekała przekąska i herbata. Wszyscy rosjanie pytali się: gdzie Pałacki? gdzie Rygier?—lecz nie przyjechali jeszcze oni. Powiadają: przybędą osobno, dziś, ponieważ w dniu wyjazdu swoich z Pragi, obydwa znajdowali się w Paryżu i nie mogli połączyć się z wszystkimi. Wszystkich naszych gości jest 62; z nich najwięcej Czechów; lecz są także Chorwaci, Serbi i Galicjanie. Przyjechałoby ich bez porównania więcej, gdyby nie spotkano pewnych przeszkód... W hotelu europejskim, przy historycznym stole, w historycznej sali, trwała dosyć długo (prawie do godziny drugiej) ożywiona kolacja. Nie podlegało najmniejszej wątpliwości, że wszystko to są sławianie. Sławiański typ twarzy, mówił sam za siebie przekonująco. Dostrzegliśmy że herbata była najbardziej na dobie. Żądano jej więcej niż czegokolwiek innego. Ubranie naszych gości było dość różnorodne, lecz wszystko po podróznemu, czamarki, paltoty, surduty... czamarek zdawało się najwięcej. Nie można powiedzieć aby mowa tej sławiańskiej masy była zupełnie zrozumiała dla częstujących, jednakże rozmowa szła nie

